

דף כז.

עין משפט א. או"ח סימן קכח ענין ל

ב. לא. מי שיש לו מום בפניו או בידיו לא ישא את כפיו^ב משום שהעם מסתכלין עליו ויסיחו דעתם מן הברכה.

ה"ה למי שיש מום ברגליו במקום שעולים לדוכן יחפים, וה"ה סומא באחד מעיניו, ואם היה רגיל בעירו ישא כפיו^ב אפי' בסומא בשתי עיניו^ע.

ב. לב. כל ששהה בעיר ל' יום^ב הוי רגיל בעירו, ואפי' לא בא לדור בעיר אלא להיות שוחט או סופר על חצי שנה או שנה אחר ל' יום הוי רגיל בעירו. אבל אם בא באקראי לעיר ושהה שם ל' יום לא מקרי רגיל.

ג. וטוב שיצא מבהכנ"ס כדעת הט"ז בס"ק כ"ו. וכאן כשלא מכסה עצמו בטלית. ועיין בכה"ח אות קס"ח בשם המקצועות דכהן שיש לו אשתו או אמו נדה בבית לא ישא כפיו, ושאלו את ר"ע במה זכית לחכמה מפוארה, א"ל מעולם לא הרהרתי לדבר עבירה, ולא דברתי עם אשה נדה, ולא הסתכלתי בכהנים בשעה שנושאים כפיהם. והביא הכה"ח דברי הפר"ח והפמ"ג והברכ"י שלא הורו לחוש לזה, ועי"ש דהראב"ד כתב דכ"ז דוקא במקדש דמזכיר השם.

קרוע בגדים נושא כפיו, רק בזרועותיו מגולים אינו נושא כפיו כ"כ במשב"ז בסוף סימן זה.

מי שיש לו חולי מעיים לא ישא כפיו, וטוב שיצא לפני רצה, כה"ח אות ק"ע.

ד. ולא יסתכלו בו כי אינו חידוש בעיניהם, ט"ז ס"ק כ"ז.

ה. ודלא כהחולקים, עיין בכה"ח אות קע"ד, כהן שאינו שומע קול בינוני והש"ץ צריך להקריא לו בקול גדול נושא כפיו, שם אות קע"ה.

כהן שנקטעה ידו לא ישא כפיו אפי' במקום שמכסין ידיהם שהרי ניכר גם מתחת לטלית, ואפי' דש בעירו, ועיין בכה"ח אות קע"ו שיש חולקים בזה גם בדעת מר"ן השו"ע.

ו. אם קנה דירה ועדיין לא שהה ל' יום אסור לישא כפיו, כ"כ הב"ח והא"ר, כה"ח אות קע"ח.

דף כז:

או"ח סימן קלו פעיף ב

עין משפט א.

ב. אין קוראין פחות מג' פסוקים לאחד ושנים קורין שלושה שלושה ואחד קורא ארבעה והקורא הד' פסוקים ז' הרי זה משובח.

או"ח סימן תכג פעיף ב

עין משפט ב.

ב. הכהן קורא ג' פסוקים עד "עולת תמיד", ולוי חוזר על הפסוק "ואמרת להם" עד "כתית רביעית ההין" ק. וישראל קורא מ"עולת תמיד" עד "ובראשי חדשיכם". וברביעי קורא "ובראשי חדשיכם" עד הסוף.

צ. ולא יזה שירצה הש"ץ לקרוא ד' רשאי ואין קפידא בזה, כה"ח אות ד'.
ק. ודעת הגר"א דהראשון קורא ג' פסוקים ולוי קורא חמשה עד סוף הפרשה, והשלישי חוזר וקורא ג' פסוקים האחרונים שקראו וקורא וביום השבת עד ובראשי חדשיכם, והרביעי קורא פרשת ראש חדש. ועיין בביאור הלכה.